

[Poul Møller.]

munistiske verden når som helst at skabe modstand imod enhver forhandlingspolitik, som Rusland nu og i fremtiden beslutter sig for. Og for det andet, fordi et stærkt oprustet Kina, der står uden for alle internationale aftaler og organisationer, i sig selv vil sætte grænsen for den nødvendige nedrustning i verden.

En ting må i denne tid sandes: den kommunistiske trussel. Indiens ministerpræsident får nu syn for sagen for, at hans neutrale holdning og hele uengagerede stilling i efterkrigstidens forviklinger mellem øst og vest ikke på nogen måde er kommet hans land til gavn og ikke er blevet anerkendt af den store kinesiske nabo. Den konflikt, der er brudt ud i de fjerne asiatiske egne, gør ikke verdenssituationen lysere, den giver ikke næring til det afspændingshåb, vi alle så gerne ville føle, og den kan føre til en omformning af mangt og meget i den nuværende storpolitiske status. Når skællene falder fra Nehrus øjne, vil hans blik da vende sig mod Sovjet eller mod den vestlige verden, og hvordan vil hans ændrede holdning påvirke andre neutrale lande i Asien og i Afrika?

Den højtærede udenrigsminister berørte forhandlingerne om atomnedrustningen, først og fremmest forhandlingerne om standsning af kernevåbenforsøg. Mit parti deler hans håb, hans ønsker og hans synspunkter i denne henseende. Vi mener ikke, at Danmark i den nuværende situation bør ændre det standpunkt, regeringen har taget med hensyn til atomvåben. Når dette er sagt, skal det tilføjes, at vi ikke helt forstår meningen med den højtærede udenrigsministers udtalelse i går i Amsterdam. Det ærede medlem hr. Per Federspiel har været inde på spørgsmålet, og jeg kan ikke komme bort fra, at også jeg tror, det må bero på en misforståelse og forhåbentlig efter klassisk forbillede en misforståelse, som ikke skyldes den højtærede udenrigsminister. Jeg skal tillade mig at citere fra dagbladet Aktuelt, hvis jeg får den højtærede formands tilladelse til det, følgende stykke, hvori det hedder i en artikel om den højtærede udenrigsministers udtalelser i går:

„Hvis Cuba havde taget samme fornuftige holdning til atombaser på sit territorium som Danmark, ville det have

kunnet undgå de vanskeligheder, det nu befandt sig i.“

Ministeren har selvfølgelig ret i, at hvis Cuba havde taget vort standpunkt og altså havde nægtet at modtage atomvåben, var krisen ikke blevet tilspidset; men udtalelsen kan, fordi den sammenligner Danmarks situation dengang med Cubas nu, desværre opfattes og er blevet opfattet således, at et eventuelt dansk ja til de udpræget kortrækkende forsvarsraketter med atomladninger, vi engang fik tilbud om, hvis rækkevidde kun er nogle få kilometer, kunne retfærdiggøre tilsvarende skridt over for os, som USA tog over for Cuba. Noget sådant går jeg imidlertid ud fra at ministeren ikke mener og ikke har ment.

Lad mig tilføje, at jeg i øvrigt er enig med regeringen i den betragtning, at sagen ikke er aktuel, og at ingen i vort land nogen sinde har ønsket eller ønsker at indlade sig på noget, der kunne minde om det sovjet-russisk-cubanske eventyr, der forhåbentlig nu er endt.

Uden håbet om fred var det ikke værd at leve som menneske. Hvor vi kan det, skal vi gøre vort til, at freden altid får sin chance. Men historien har lært os, at en resolut holdning og et fast standpunkt ofte kan gavne fredens sag bedre end valen ubeslutsomhed og lang eftergivenhed. Historien har atter en gang bekræftet sig selv.

Med disse bemærkninger tager vi for vort vedkommende den højtærede udenrigsministers redegørelse til efterretning.

Helge Larsen: Jeg vil til indledning gerne takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, vi har fået for den internationale krise, der den sidste halve snes dage har optaget alle så stærkt. Atter har vi set understreget, hvor lille verden er blevet, og hvor meget dens forhold berører os alle.

Den akutte krise er vel nu ovre, men tilbage står en række uløste problemer, som vi håber og formentlig tør håbe vil kunne løses ad forhandlingens vej. Præsident Kennedys beslutning om flådekarantæne af Cuba skabte angst i manges sind, angst for, at den skulle udløse en storkrig med atomvåben, men sammen med angsten gik også en forståelse af, at der ville være skabt en farlig situation for den vestlige verden, hvis